

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานกับความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมันในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Relationship between Supply Chain management and Logistics service provider capability of entrepreneurs in Surat Thani provinces

เจริญพงศ์ อินทรมณี¹ และ ปรีชา วรารัตน์ชัย²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการ 2) เพื่อศึกษาระดับการบริหารของผู้ประกอบการในการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการลานเทปกับความสามารถในการให้บริการด้านโลจิสติกส์ และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกับความสามารถในการให้บริการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ประกอบการลานเทปในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 300 คน ค่าสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นผู้ประกอบการรายย่อย มีแหล่งเงินทุนจากทุนตนเอง ด้านการวิเคราะห์การบริหารโซ่อุปทาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ด้านความสามารถในการให้บริการของผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมันในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.65, SD = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับประกัน มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.84, SD = 0.30) รองลงมาได้แก่ด้านความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ และด้านการดูแลเอาใจใส่อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.81, SD = 0.29 และ Mean = 4.68, SD = 0.34) ตามลำดับ และการบริหารโซ่อุปทานในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการให้บริการของผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมันในเขตจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

คำสำคัญ : การบริหารโซ่อุปทาน; บริการงานด้านโลจิสติกส์; ลานเทปาล์มน้ำมัน; จังหวัดสุราษฎร์ธานี

¹คณะบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

²วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Abstract

The aims of this research were 1) To study the relationship between palm oil supply chain management and service providing capability 2) To study management level of entrepreneur between palm oil supply chain management and service providing capability 3) To study the personality factor of courtyard entrepreneur and logistic service providing capability and. 4). To study the relationship between service and service providing capability by sampling group which was the courtyard entrepreneur in Surat-Thani province for 300 people therefore statistics used for data analysis were percentage, mean and standard deviation (SD)

Research result found that most questionnaire respondents were the female, 31- 40 years of age, education; undergraduate degree, minor entrepreneur, source of fund from self-funded and supply chain management analysis to meet the demand of entrepreneurs in Surat-Thani province as service providing capability of palm oil courtyard entrepreneur in Surat-Thani in overview at high (Mean = 4.65, SD = 0.25), when considered revenue found that warranty had significant at highest level (Mean = 4.84, SD = 0.30), then the reliability and trust and overview of supply chain management was relationship with the service providing capability of palm oil entrepreneur in Surat-Thani, this was the statistically significant at 0.01

Keywords: Supply chain Management; Logistics service; Ramps plam oil; Surat Thani Province

บทนำ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกปาล์มมากเป็นลำดับที่ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดกระบี่ จากการศึกษาระบบตลาดปาล์มน้ำมันของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าเกี่ยวข้องกับ 4 ฝ่ายหลัก คือ 1) เกษตรกรผู้ผลิตปาล์มสด ซึ่งจะนำผลปาล์มสดขายให้แก่ลานเท หรือโรงงานสกัดโดยตรง 2) ลานเท ผู้รับซื้อผลปาล์มสดจากเกษตรกรและรวบรวมเพื่อส่งต่อไปยังโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม 3) โรงสกัดน้ำมันปาล์มดิบ รับซื้อผลปาล์มสดจากเกษตรกรหรือลานเท เพื่อสกัดน้ำมันปาล์มดิบจากทะลายปาล์มสด และจำหน่ายน้ำมันต่อไปยังโรงกลั่นหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและ 4) โรงกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ และ

อุตสาหกรรมที่ใช้น้ำมันปาล์มดิบเป็นวัตถุดิบ (สุทธิจิตต์ เจริญทอง และคณะ, 2552) ในการศึกษาครั้งนี้เน้นการศึกษาระบบการตลาดในรูปผลปาล์มสดเป็นหลัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวิถีการตลาดและต้นทุนการตลาดปาล์มน้ำมันของเกษตรกร ลานเท และโรงสกัดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกษตรกรเจ้าของลานเทและโรงสกัดที่ตั้งอยู่ใน 3 อำเภอหลัก ได้แก่ อำเภอพระแสง พุนพิน และ ท่าชนะ ประกอบด้วย เกษตรกรจำนวน 289 ราย (ประมาณร้อยละ 1 ของประชากร) ลานเทจำนวน 29 ราย (ประมาณร้อยละ 15 ของประชากร) และผู้ประกอบการโรงสกัดน้ำมันปาล์ม จำนวนตัวอย่าง 9 ราย (ประมาณร้อยละ 50 ของประชากร) มีประเด็นผลการศึกษาที่น่าสนใจ

การแข่งขันทางธุรกิจมุ่งเน้นที่ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นหลัก การตอบสนองต่อความต้องการที่รวดเร็วทันตามความเปลี่ยนแปลงของลูกค้า และอยู่บนพื้นฐานของต้นทุน การผลิตต่ำ กำไรสูงสุด โดยผลิตในปริมาณที่พอเหมาะ ดังนั้นการนำเครื่องมือเข้ามาช่วยในการบริหารภายในองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง และเครื่องมือที่สามารถช่วยผู้ประกอบการ ในสภาวะ การแข่งขันในปัจจุบันได้เป็นอย่างดีคือ ระบบการบริหารจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) ซึ่งเป็นระบบการบริหารที่มีแนวคิดที่มุ่งเน้นความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบการบริหารที่สนองความต้องการของลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้วยการบริหารจัดการให้หน่วยงานทั้งภายในและภายนอก สามารถส่งมอบสินค้าหรือชิ้นงานให้กับหน่วยงานถัดไปได้อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งผลิตเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ส่งถึงมือลูกค้าได้ตามที่ลูกค้าต้องการ แนวคิดนี้แสดงให้เห็นว่าองค์กรไม่สามารถแข่งขันได้โดยลำพังอีกต่อไปแล้ว แต่จะต้องแข่งขันกันในรูปแบบของโซ่อุปทาน หรือการแข่งขันที่เป็นแบบเครือข่าย ซึ่งองค์กรที่จะประสบความสำเร็จจะต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสม และสามารถสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานในเครือข่ายเพื่อเสนอสิ่งที่ดีกว่าและรวดเร็วกว่าให้กับลูกค้าของตน (สาธิต พะเนียงทอง, 2548)

ผู้บริหารองค์กรจึงตื่นตัวและเริ่มตระหนักว่าต่อไปนี้ไม่จำเป็นที่องค์กรจะต้องทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง บ่อยครั้งที่พบว่า มีหน่วยงานอื่นนอกองค์กรที่มีทรัพยากรและเทคนิคเฉพาะที่สามารถทำงานเฉพาะอย่างได้ดีกว่าตนเองหรือแม้ว่าองค์กรนั้นเองจะมีทรัพยากรและเทคนิค ที่สามารถทำได้ก็ตามแต่ก็อาจจะไม่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมในโซ่อุปทาน การคิดแบบนี้ หนทางที่จะนำไปสู่ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืนในยุคปัจจุบันนั้นคือการบริหารความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของหลายหน่วยธุรกิจ ซึ่งแต่ละหน่วย

ธุรกิจก็จะเสนอขายสินค้าและบริการของตน แต่ในที่สุดก็ต้องประกอบกันเป็นสินค้าและบริการสุดท้ายให้มีต้นทุนต่ำกว่า และมีมูลค่าเพิ่มมากกว่าให้แก่ลูกค้า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของแนวคิดนี้คือวิธีการทำให้ความสัมพันธ์ของทุกหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นพันธมิตร (Alliances) หรือผู้ส่งมอบหล่อหลอมเข้าด้วยกันเพื่อบรรลุผลประโยชน์ของทุกฝ่าย (สาธิต พะเนียงทอง, 2548)

จากสาเหตุข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทาน กับความสามารถในการให้บริการของผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมันในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการปลูกปาล์มน้ำมันกันมาก และมีการเปิดบริการรับซื้อปาล์ม เพื่อรองรับผลผลิตของแต่ละอำเภอ ฉะนั้นในการศึกษาของผู้วิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการบริหารโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันว่ามีความสัมพันธ์ กับการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์และ เพื่อศึกษาระดับการบริหารของผู้ประกอบการในการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการ
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารของผู้ประกอบการในการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการลานเทปกับความสามารถในการให้บริการด้านโลจิสติกส์
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกับความสามารถในการให้บริการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวน 340 ลานเทปาล์มน้ำมัน (สำนักงานช่างตวงวัดจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2558)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทาน กับระดับความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์โดยการบริหารโซ่อุปทานประกอบด้วย การวางแผน การจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การจัดส่ง และการส่งคืน และความสามารถในการให้บริการด้านโลจิสติกส์ประกอบด้วย สิ่งที่สามารถทำได้ ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ ความรวดเร็ว การรับประกัน และการดูแลเอาใจใส่

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ

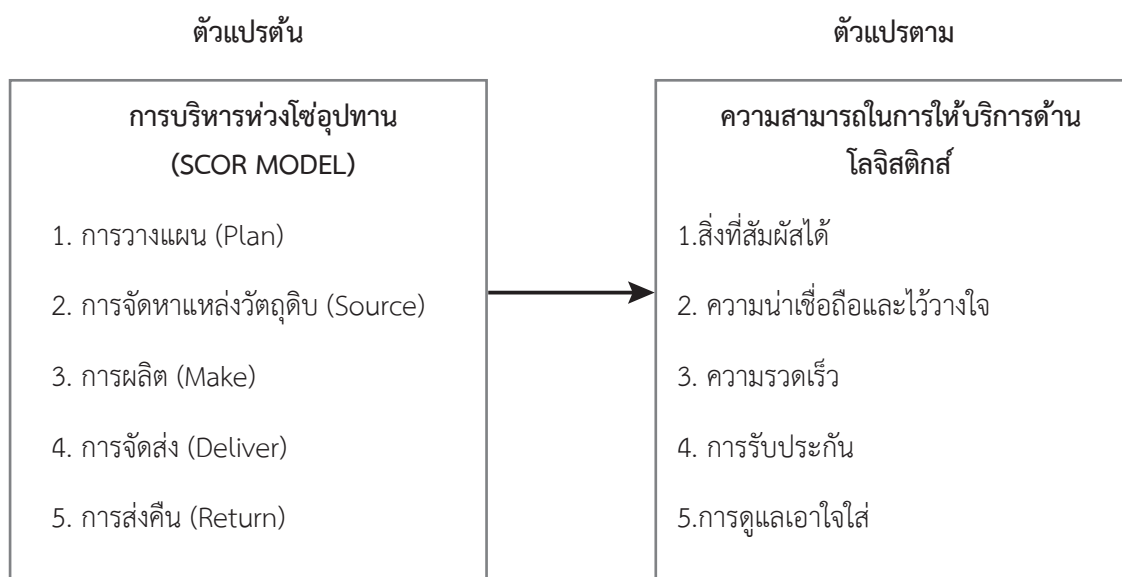
อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และตัวแปรความสามารถในการให้บริการด้านโลจิสติกส์ ประกอบด้วย สิ่งที่สามารถทำได้ ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ ความรวดเร็ว การรับประกัน และการดูแลเอาใจใส่ ตัวแปรตาม ประกอบด้วย การบริหาร โซ่อุปทาน การวางแผน การจัดหา แหล่งวัตถุดิบ การผลิต การจัดส่ง และการส่งคืน

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลด้านเอกสาร และเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมัน ใช้เวลา รวมทั้งสิ้นประมาณ 5 เดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์ผู้วิจัยศึกษารวบรวมและสรุปได้เป็นกรอบแนวคิดซึ่งแสดงความสัมพันธ์

ภาพ 1 กรอบแนวคิด การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทาน (SCOR MODEL) อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน กับความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน กับความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์

การบริหารห่วงโซ่อุปทาน (SCOR MODEL)

SCOR Model เป็นแบบจำลองที่ใช้เพื่ออธิบายลักษณะการดำเนินงานการจัดการห่วงโซ่อุปทาน และแสดงให้เห็นกิจกรรมทางธุรกิจห่วงโซ่อุปทานทั้งหมด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการตอบสนอง ความพึงพอใจของลูกค้า การดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ของระบบการผลิตและกิจกรรมขององค์กรให้มีการขับเคลื่อนไปได้ในการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานขององค์กรต้องจัดการในกระบวนการที่สำคัญ 5 ส่วน คือ การวางแผน (Plan) การจัดหาแหล่งวัตถุดิบ (Source) การผลิต (Make) การจัดส่ง (Deliver) และการส่งคืน (Return) (วิทยา สุหฤทธารัง, 2546) โดยมีรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างของ SCOR Model

1. การวางแผน (Plan)

จะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนในด้านอุปสงค์และอุปทานประกอบด้วย (1) การประเมินความสามารถของแหล่งวัตถุดิบ การรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญในข้อกำหนดความต้องการ การวางแผนด้านสินค้าคงคลัง ความต้องการในการกระจายสินค้า การผลิต วัตถุดิบและการกำหนดกำลังการผลิตโดยรวมของผลิตภัณฑ์และช่องทางต่าง ๆ (2) การจัดการด้านการวางแผนองค์ประกอบพื้นฐาน การปฏิบัติงานตามแผนงาน (3) การตัดสินใจในการกำหนดการซื้อหรือผลิตเองในชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ การกำหนดโครงสร้างของห่วงโซ่อุปทาน การวางแผนทรัพยากรและกำลังการผลิตในระยะยาว การวางแผนธุรกิจ การกำหนดการผลิตสินค้าใหม่ หรือยกเลิกการผลิตสินค้าเดิม การกำหนดสายการผลิตสินค้าต่าง ๆ การดำเนินงานในด้านการวางแผนจะเป็นการกำหนด

ภาพรวม ในส่วนต่าง ๆ ของห่วงโซ่อุปทาน ก่อนที่นำไปปฏิบัติในส่วนต่าง ๆ ต่อไป

2. การจัดหาแหล่งวัตถุดิบ (Source)

เป็นส่วนที่ดำเนินการจัดการด้านการจัดหาวัตถุดิบ และแหล่งป้อนวัตถุดิบเข้าสู่ระบบ ประกอบด้วย (1) การจัดหาแหล่งวัตถุดิบ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการรับวัตถุดิบการตรวจสอบ การเก็บรักษา และการจ่ายวัตถุดิบเข้าสู่ระบบการผลิต (2) การจัดการองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ ประกอบด้วย ระบบการรับรองผู้จัดส่งวัตถุดิบและการติดต่อสื่อสารข้อมูลดำเนินงาน คุณภาพของการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ การขนส่งวัตถุดิบเข้า ระบบงานวิศวกรรมในชิ้นส่วนต่าง ๆ การทำสัญญาจัดหาวัตถุดิบป้อนสู่ระบบการผลิต การจ่ายชำระค่าวัตถุดิบที่จัดซื้อ

3. การผลิต (Make)

การผลิต เป็นส่วนที่จัดการในส่วนการปฏิบัติงานของระบบการผลิต มีองค์ประกอบดังนี้ (1) ระบบการดำเนินงานการผลิต จะเกี่ยวข้องกับการร้องขอหรือเบิกวัตถุดิบ การรับวัตถุดิบ การผลิตและการทดสอบผลิตภัณฑ์ การบรรจุ การเก็บรักษา และการส่งจ่ายผลิตภัณฑ์ (2) การจัดการองค์ประกอบพื้นฐานของการผลิต ประกอบด้วย ระบบการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดทางวิศวกรรมของผลิตภัณฑ์ ระบบมาตรฐานปโภค อุปกรณ์การผลิต สถานภาพของระบบการผลิต คุณภาพของระบบการผลิต การจัดลำดับและกำหนดการผลิต การกำหนดกำลังการผลิตจริง ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

4. การจัดส่ง (Deliver)

เป็นส่วนที่จัดการในการตอบสนองต่อคำสั่งซื้อจากลูกค้า และการจัดส่งมอบผลิตภัณฑ์สู่ลูกค้า ประกอบด้วย (1) การจัดการคำสั่งซื้อ ประกอบด้วย กระบวนการในการป้อนคำสั่งซื้อ การจัดทำเอกสาร

เสนอราคา การกำหนดองค์ประกอบผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง การสร้างและรักษาฐานข้อมูลลูกค้าและผลิตภัณฑ์ ระบบการจัดการด้านบัญชี ในส่วนลูกหนี้ การค้าการให้เครดิตลูกค้า การเก็บหนี้ และการออกไปเรียกเก็บเงิน (2) การจัดการคลังสินค้าประกอบด้วย การจัดการด้านการค้นหาสินค้า การบรรจุ และรวบรวมผลิตภัณฑ์ (3) การจัดการองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดส่ง ประกอบด้วย การจัดการด้านกฎเกณฑ์ของช่องทางกระจายสินค้า กฎเกณฑ์ในการส่งสินค้า การจัดการด้านคุณภาพของการจัดส่ง

5. การส่งคืน (Return)

เป็นส่วนที่จัดการในการบริหารจัดการในกรณีที่มีการส่งสินค้ากลับคืนจากลูกค้า ซึ่งจะประกอบไปด้วยการรับคืนสินค้าตามเงื่อนไขธุรกิจ การวิเคราะห์ความเสียหายของสินค้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้น้ำการศึกษา คือ ผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมัน ทั้งหมด 340 ลานเท (ข้อมูล : สำนักงานช่างตวงวัดจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของ Krejcie and Morgan จากจำนวนลานเทจำนวน 340 ลานเท ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 ลานเท จากนั้นได้เก็บข้อมูลแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างจากอำเภอต่างๆ ถูกเลือกเป็นสัดส่วนจากกลุ่มประชากรทั้งหมด (ตาราง 1)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี

ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1

สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการโซ่อุปทาน ได้แก่ การวางแผน การจัดหาแหล่งวัตถุดิบ การผลิต การจัดส่งและการส่งคืน

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการให้บริการของผู้ประกอบการลานเทในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ สิ่งสัมผัสได้ ความน่าเชื่อถือ และไว้วางใจ ความรวดเร็ว การรับประกัน การดูแลเอาใจใส่

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามขึ้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และครอบคลุม ข้อมูลที่ต้องการแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา เป็นแบบเลือกตอบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบ

ส่วนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการโซ่อุปทาน ได้แก่ การวางแผน การจัดหาแหล่งวัตถุดิบ การผลิต การจัดส่ง การส่งคืน เป็นแบบเลือกตอบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตารางส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ส่วนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการให้บริการของผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ ได้แก่ สิ่งสัมผัสได้ ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ ความรวดเร็ว การรับประกัน และการดูแลเอาใจใส่ เป็นแบบเลือกตอบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตารางส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการด้านโลจิสติกส์

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมัน โดยสอบถามจากผู้ประกอบการลานเทปาล์มในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยแจกแบบสอบถามไปยังสถานที่ประกอบการลานเทานั้น

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

คือ ข้อมูลที่ได้จากแหล่งที่รวบรวมข้อมูลไว้แล้ว ที่มีผู้หนึ่งผู้ใด หรือหน่วยงานได้ทำการเก็บรวบรวม

หรือเรียบเรียงไว้เรียบร้อยแล้ว เช่น ข้อมูลทางสถิติต่าง ๆ ที่มีการบันทึกไว้แล้ว ข้อมูลจากรายงานการวิจัย บันทึกการนิเทศ เป็นต้น แล้วสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้อ้างอิงได้เลย ข้อมูลที่ได้ อาจมีการเปลี่ยนแปลง หรือมีข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อน ไปจากความเป็นจริงได้

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ความเที่ยงของเนื้อหา (Content Validity)

โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง และความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

2. ความน่าเชื่อถือ (Reliability Test)

โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ถูกวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจสอบให้คะแนนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ตาราง 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างลานเทปาล์มน้ำมัน ในอำเภอต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อำเภอ	จำนวนลานเท	กลุ่มตัวอย่าง
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี	12	6
อำเภอกาญจนดิษฐ์	20	11
อำเภอดอนสัก	9	5
อำเภอไชยา	23	12
อำเภอท่าชนะ	35	19
อำเภอคีรีรัฐนิคม	14	7
อำเภอบ้านตาขุน	3	2

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	จำนวนลานเท	กลุ่มตัวอย่าง
อำเภอนม	30	16
อำเภอท่าฉาง	16	9
อำเภอบ้านนาเดิม	9	5
อำเภอบ้านนาสาร	13	7
อำเภอเคียนซา	30	16
อำเภอเวียงสระ	13	7
อำเภอพระแสง	46	25
อำเภอพุนพิน	34	18
อำเภอชัยบุรี	26	14
อำเภอวิภาวดี	5	3
รวม	338	181

ที่มา: ผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมัน ทั้งหมด 340 ลานเท (ข้อมูล:สำนักงานช่างตวงวัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2558)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณโดยผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับเป็นจำนวน 181 ชุดเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติได้แก่ ค่าร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย แล้วสรุปผลการศึกษานำเสนอในรูปแบบลักษณะของการใช้ตารางประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) การใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารโซ่อุปทาน

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการด้านโลจิสติกส์โดยจะใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการด้านโลจิสติกส์โดยลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแต่ละข้อมีคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 คะแนน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับการบริหารโซ่อุปทาน	ค่าเฉลี่ยคะแนน	ความหมายของระดับความเห็นที่มีต่อการบริหาร
5 คะแนน	การบริหารโซ่อุปทานอยู่ในระดับมากที่สุด	4.51 – 5.00	อยู่ในระดับความเห็นที่มีต่อการบริหารมากที่สุด
4 คะแนน	การบริหารโซ่อุปทานอยู่ในระดับมาก	3.51 – 4.50	อยู่ในระดับความเห็นที่การบริหารมาก
3 คะแนน	การบริหารโซ่อุปทานอยู่ในระดับปานกลาง	2.51 – 3.50	อยู่ในระดับความเห็นที่การบริหารปานกลาง
2 คะแนน	การบริหารโซ่อุปทานอยู่ในระดับน้อย	1.51 – 2.50	อยู่ในระดับความเห็นที่การบริหารน้อย
1 คะแนน	การบริหารโซ่อุปทานอยู่ในระดับน้อยที่สุด	1.00 – 1.50	อยู่ในระดับความเห็นที่การบริหารน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การตัดสินค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความเห็น ที่มีต่อการบริหารโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันดังนี้

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารโซ่อุปทาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การบริหารโซ่อุปทานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	$\bar{X}$	SD	ระดับความสำคัญ
1. ด้านการวางแผน	4.36	0.53	มาก
2. ด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ	3.92	0.36	มาก
3. ด้านการผลิต	4.39	0.31	มากที่สุด
4. ด้านการจัดส่ง	3.41	0.29	มาก
5. ด้านการส่งคืน	1.17	0.31	น้อยที่สุด
รวม	3.45	0.29	มาก

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหาร การบริหารโซ่อุปทานปาล์มน้ำมันกับความสามารถในของผู้ประกอบการในการบริหารความสัมพันธ์ระหว่าง การให้บริการงานด้านโลจิสติกส์

ตาราง 3

สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารของผู้ประกอบการในการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานปาล์มน้ำมันกับความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์

ความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์	$\bar{X}$	SD	ระดับความสำคัญ
1. สิ่งที่สัมผัสได้	4.29	0.33	มาก
2. ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ	4.81	0.29	มาก
3. ความรวดเร็ว	4.56	0.28	มาก
4. การรับประกัน	4.84	0.30	มากที่สุด
5. การดูแลเอาใจใส่	4.68	0.34	มาก
รวม	4.64	0.25	มาก

4. หาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกับความสามารถในการให้บริการงานด้านโลจิสติกส์

ตาราง 4

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารห่วงโซ่อุปทาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประกอบการด้านการวางแผนกับความสามารถในการให้บริการของผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์

	ความสามารถในการให้บริการของผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์	
	$\bar{X}$	Sig.
สิ่งที่สัมผัสได้	69.91	0.000*
ความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ	81.93	0.000*
ความรวดเร็ว	111.93	0.000*
การรับประกัน	47.33	0.000*
การดูแลเอาใจใส่	44.21	0.000*

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานมีความสัมพันธ์กับความสามารถ ในการให้บริการของผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมันในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี สถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นผู้ประกอบการรายย่อย มีแหล่งเงินทุน

จากทุนตนเอง ประกอบธุรกิจรับซื้อปาล์มเป็นระยะเวลา 1 - 5 ปี มีเงินตั้งต้นในการประกอบธุรกิจรับซื้อปาล์ม 1 - 5 ปี มีรายได้ต่อปีจากการประกอบการ ลานเทพปาล์ม 1 - 5 ปี และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอท่าชนะมากที่สุด

2. ข้อมูลด้านการวิเคราะห์การบริหารโซ่อุปทาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการวางแผน ด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ ด้านการผลิตพบว่า ในภาพรวมมีผลอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดส่ง และด้านการส่งคืน ภาพรวมมีผลอยู่ในระดับปานกลาง และระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ

3. ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริการของผู้ประกอบการลานเทพปาล์มในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ ด้านความรวดเร็ว ด้านการรับประกันด้านการดูแลเอาใจใส่ ในภาพรวมมีผลอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านสิ่งที่สัมผัสได้ในภาพรวมมีผลอยู่ในระดับมาก

4. ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโซ่อุปทานกับความสามารถในการให้บริการลานเทพปาล์ม ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการดูแลเอาใจใส่ไม่มีความสัมพันธ์กับการบริหารโซ่อุปทานในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารโซ่อุปทานลานเทพปาล์มน้ำมันของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมพบว่า การบริหารโซ่อุปทานลานเทพปาล์มน้ำมัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการผลิต มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการวางแผน ด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ และด้านการจัดส่งตามลำดับ

แนวทางการบริหารจัดการโลจิสติกส์ปาล์มน้ำมัน จำเป็นต้องอาศัยวิธีการในการดำเนินกิจกรรมด้านต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันและมีความเหมาะสมกับสินค้าหรือผลผลิตที่มีคุณภาพ ซึ่งปาล์มน้ำมันถือเป็นผลผลิตที่มีการจัดเก็บรักษาได้ในระยะ เวลาสั้น (ไม่ควรเกิน 48 ชั่วโมง) จึงจะคงคุณภาพของผลผลิตของน้ำมันปาล์มไว้ได้จึงต้องมีแนวทางบริหารจัดการโลจิสติกส์ ปาล์มน้ำมันให้เกิดและมีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้งด้านปริมาณผลผลิต ด้านเวลาการดำเนินงาน ด้าน คุณภาพและด้านต้นทุนที่เกิดจากต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร (มณฑนา กระโหมวงค์, 2556 ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การมีขนาดการผลิตที่ประหยัด (Economies of Scale) ซึ่งผลผลิตปาล์มน้ำมันที่ป้อนสู่กระบวนการผลิตของ โรงงานสกัดปาล์มน้ำมันในด้านการผลิตกับปริมาณการผลิตต่อครั้งสามารถลดต้นทุนต่อหน่วยในการผลิต โดยปาล์มน้ำมัน อาจมีบางช่วงฤดูกาลที่ส่งผลถึงปริมาณการป้อนผลผลิตปาล์มสู่โรงงานน้อย (สุทธิจิตต์ เจริญทอง และคณะ, 2551) หรือช่วงปริมาณการผลิตมากเกินไป ส่งผลถึงปัญหาในการดำเนินงาน และการมีพื้นที่เก็บไม่เพียงพอต่อปริมาณปาล์มน้ำมัน อีกทั้งเกษตรกรและ ผู้รับซื้อรายย่อยต้องใช้เวลาในการรอส่งปาล์มเป็นเวลานานทำให้เกิดการสูญเสีย น้ำหนักลงจากเดิม ส่วนปัจจัยด้านขนาดของยานพาหนะสำหรับขนส่งผลต่อการประหยัด โดยต้นทุนที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันไปตามการเลือกชนิดของรถขนส่งปาล์มน้ำมันให้เหมาะสม กับปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันที่มีอยู่ หรือเหมาะสมกับระยะทางในการขนส่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสามารถลดต้นทุน ในการขนส่งต่อครั้งได้ (ณรงค์รัตน์ แสนสมพร, 2554)

ซึ่งสอดคล้องกับโครงการวิจัยการจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในประเทศไทย (2552) ศึกษาพบว่า การปรับปรุงด้านระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ นับว่า มี

ความสำคัญอย่างยิ่งกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย เพราะการที่ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยสูงมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น (ร้อยละ 18.6 ต่อ GDP ในปี 2551 ในขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วมีต้นทุนโลจิสติกส์ประมาณร้อยละ 9-11 ต่อ GDP เท่านั้น) ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการขนส่งสินค้าส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังอาศัยการขนส่งทางถนน มีได้ใช้รูปแบบการขนส่งที่มีต้นทุนการขนส่งต่อหน่วยต่ำ และมีประสิทธิภาพการใช้เชื้อเพลิงสูง (เช่น การขนส่งทางรางและการขนส่งทางน้ำ) และกิจกรรมการขนส่งของเกษตรกร ผู้ประกอบการลานเท/สหกรณ์ได้ มีการปรับเปลี่ยนการขนส่งโดยพิจารณาจากระยะทาง ปริมาณพื้นที่ปลูก และการเลือกใช้รถ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการจัด การโลจิสติกส์ของสวนปาล์ม น้ำมันในอำเภอพุนพิน และอำเภอกาญจนดิษฐ์จังหวัด สุราษฎร์ธานี (พลแสน ดวงแก้ว, 2550) ซึ่ง ส่วนใหญ่จะนิยมเลือกใช้รถในการขนส่งปาล์มน้ำมันที่เหมือนกัน ได้แก่ รถกระบะ รถเก๋ง รถบรรทุก รถสิบล้อพ่วง ขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน (ณรงค์รัตน์ แสนสมพร, 2554; พลแสน ดวงแก้ว, 2550)

2. ความประหยัดจากระยะทาง (Economies of Distance) ต้นทุนขนส่งต่อหน่วยสินค้ามีความสัมพันธ์กับระยะทาง การขนส่งระยะไกลต้นทุนต่อหน่วยต่อกิโลเมตรจะลดลงต้นทุนขนส่งแต่ละเที่ยวประกอบด้วยต้นทุนแปรผัน(variable costs) และต้นทุนคงที่ (fixed costs) ต้นทุนแปรผันจะเพิ่มสูงตามระยะทาง เช่นค่าเชื้อเพลิง ขณะที่ต้นทุนคงที่จะไม่เปลี่ยนแปลงตาม ระยะทาง เช่นต้นทุนบริหารต้นทุน เงินทุนค่าจ้างพนักงานควบคุมยานพาหนะ (ไชยยศ ไชยมั่นคง และมยุข พันธุ์ไชยมั่นคง, 2552) ดังนั้นปริมาณในการขนส่งต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับต้นทุนการขนส่ง โดยเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมขนส่งให้กับลานเทมากที่สุด รองลงมาเป็นโรงงานและสหกรณ์ตามลำดับ (นพธดา ไชยวรรณ, 2550; สุทธิจิตต์ เชิงทอง และคณะ, 2551; นงค์รัตน์ แสนสมพร, 2554; พลแสน ดวงแก้ว, 2550) เนื่องจากระยะทางไกลทำให้ประหยัด

น้ำมันเชื้อเพลิงและราคาปาล์มน้ำมัน

ด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ (Procurement) จากผลการวิจัยพบว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับมาก เพราะ เป็นกิจกรรมในการจัดหาผลผลิตปาล์มน้ำมัน โดยเริ่มตั้งแต่การเก็บเกี่ยวผล ปาล์มน้ำมัน การเคลื่อนย้ายผลปาล์มน้ำมันไปยังจุดรวมปาล์มน้ำมัน เพื่อบรรจุรถขนส่งไปจำหน่ายโดยเร็วที่สุดซึ่งส่วนใหญ่แล้วไม่ควรเกิน 1 วัน เพื่อลดการเกิดกรดไขมันอิสระ ที่ก่อให้เกิดคุณภาพน้ำมันปาล์มที่ต่ำลง โดยมีขั้นตอนการเก็บเกี่ยวดังนี้

1. การวางแผนการเก็บเกี่ยว เกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม ได้มีการวางแผนในการเก็บเกี่ยวตามระยะเวลาการเก็บเกี่ยว คือรอบระยะเวลา 15 – 20 วัน โดยทำการจัดเตรียมด้าน แรงงาน เครื่องมือ รถขนส่งปาล์ม และค่าแรงงาน (นพธดา ไชยวรรณ, 2550)

2. ลักษณะการเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวเกษตรกรอาจเก็บเกี่ยวเองหรือจ้างการเก็บเกี่ยวซึ่งแรงงานอาจมาจากการจ้างหรือจากผู้รับซื้อ ลานเท/สหกรณ์มารับซื้อ โดยตรงจากสวนปาล์มซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกค้าประจำ และมีการอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริการรถขนส่งถึงที่สวนปาล์ม น้ำมัน หรือให้สินเชื่อบุ (สุทธิจิตต์ เชิงทอง และคณะ, 2551)

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมโดยตัวแปรอิสระในการศึกษา เช่น ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งเป็นปัจจัยที่อาจจะส่งผลต่อการบริหาร ไร่ปาล์มของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

2. ควรศึกษาถึงความต้องการด้านอื่นๆ ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการไร่ปาล์ม ได้แก่ การเพาะปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว การจัดการลานเทปาล์มน้ำมัน การขนส่ง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ไชยยศ ไชยมั่นคง และมยุขพันธ์ ไชยมั่นคง. (2552). กลยุทธ์การขนส่ง. กรุงเทพฯ : วิชั่น พรีเมส.
- นงครัตน์ แสนสมพร. (2554). ต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
- นพรดา ไชยวรรณ. (2550). การผลิตและการตลาดปาล์มน้ำมันของเกษตรกรรายย่อยในอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พลแสน ดวงแก้ว. (2550). การจัดการโลจิสติกส์ของสวนปาล์มน้ำมันในอำเภอบึงนารางและอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- มณฑนา กระโหมวงศ์. (2556). แนวทางการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของปาล์มน้ำมันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ. *Princess of Naradhiwas University Journal*, (ฉบับพิเศษ, 2556), 216-227.
- วิทยา สุฤทธดำรง. (2546). โลจิสติกส์และการจัดการโซ่อุปทาน = [Logistics and supply chain management] : อธิบายได้—ง่ายนิดเดียว. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สุทธิจิตต์ เชิงทอง, วิชาญ ลีพัฒนศิริ, สุชาติ เชิงทอง และเสาวลักษณ์ จันทร์ประสิทธิ์. (2551). โครงการฐานข้อมูลเชิงพื้นที่และระบบตลาดปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย).
- สุทธิจิตต์ เชิงทอง เสาวลักษณ์ จันทร์ประสิทธิ์ สุชาติ เชิงทอง และวิชาญ ลีพัฒนศิริ. (2552). ระบบตลาดปาล์ม. ค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2558, จาก http://www.trf.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1016:2013-12-07-02-55-18&catid=22&Itemid=217
- สาธิต พะเนียงทอง. (2548). Supply Chain Strategy=การจัดการโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ดูเคชั่น.